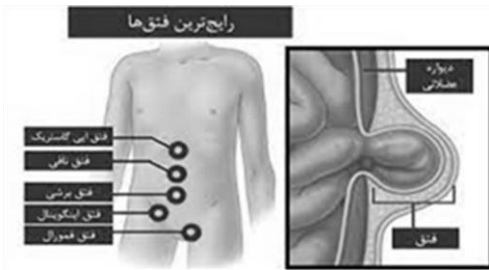

راهنمای خودمراقبتی در فتق

گروه هدف: بیماران تحت جراحی فتق

تهیه و تنظیم:

پریسا رستمی (کارشناس پرستاری)

زیر نظر:

دکتر ضیاءالدین راثی هاشمی (رئیس بخش)

تاریخ تهیه: زمستان ۱۴۰۲

تاریخ بازنگری: بهار ۱۴۰۴

علائم هشدار دهنده بعد از عمل:

- خونریزی و وجود خون غلیظ در ادرار
- تب و لرز و قرمزی و تورم و درد و ترشح از محل عمل
- سختی نفس
- درد قفسه سینه

قفل موفقیت را با کلید آموزش بازکنیم.

با آرزوی بهبودی و سلامتی روزافزون

منابع:

پرستاری داخلی جراحی برونر سوارث

شماره تماس واحد مربوطه بیمارستان امام رضا (ع)

۰۴۱۳۳۳۴۷۰۵۴ - داخلی: ۳۰۹۱-۳۰۹۲

آدرس سایت

imamreza.tbzmed.ac.ir

آموزش های خودمراقبتی:

۱. عدم استفاده از مواد غذایی تا زمانی که پزشک معالج اعلام نماید.
۲. در صورت وجود درد، تهوع و استفراغ از تخت پایین نیایید.
۳. بنا به صلاحدید پزشک معالج، بیمار از بیمارستان مرخص می شود.
۴. دریافت نسخه دارویی و خلاصه پرونده قبل از مرخص شدن و استفاده از داروها طبق نظر پزشک.
۵. ۴۸ ساعت بعد از عمل می توان استحمام نمود.
۶. انجام پانسمان معمولاً بعد از ۷۲ ساعت ضرورت ندارد، ولی در این مورد از پزشک یا پرستار خود سوال کنید.
۷. رژیم غذایی: رژیم غذایی پس از ترخیص رژیم معمولی است.
۸. فعالیت و استراحت: از انجام کارهای سنگین و رانندگی تا ۶ هفته خودداری نمایید. بعد از ترخیص راه رفتن بلا مانع است ولی سعی کنید به ناحیه عمل شده، در زمان برخاستن و نشستن فشاری وارد نشود. انجام فعالیتهای ورزشی ۱ تا ۳ ماه پس از عمل جراحی بلا مانع است.
۹. آموزش سلامت: از مصرف دخانیات و مشروبات الکلی اجتناب نمایید. از استرس و اضطراب دوری نمایید. از داشتن اضافه وزن پرهیز نمایید.

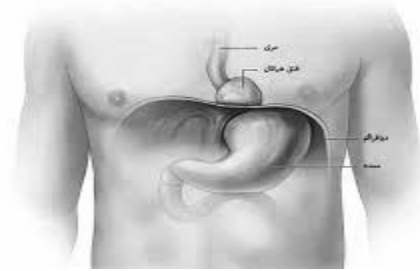
فتق چیست؟

دیواره شکم از لایه‌های ماهیچه و تاندون‌های محکمی تشکیل شده است که از دنده‌ها تا کشاله ران کشیده شده‌اند. اگر در قسمتی از این دیواره ضعف وجود داشته باشد، محتویات داخل آن می‌توانند فشار وارد کنند و با بیرون زدن از قسمت ضعیف یا پارگی خفیف بافت شکم از داخل، باعث فتق شکم شوند. در این شرایط فرد متوجه برآمدگی روی شکم یا کشاله ران خود می‌شود. این برآمدگی ممکن است زمانی که فرد سرفه می‌کند، می‌نشیند، ورزش می‌کند و یا هر فعالیت دیگری را انجام می‌دهد که به شکم فشار وارد می‌کند، بیشتر شود. گاهی اوقات هم ممکن است بیمار متوجه هیچ علامتی نشود.

علل

برخی از نوزادان با فتق شکم متولد می‌شوند. هر چیزی که فشار را در شکم افزایش دهد می‌تواند احتمال ابتلا به فتق شکم را زیاد کند. علل فتق شامل موارد زیر هستند:

- *زور زدن هنگام دفع مدفوع در یبوست
- *بلندکردن اجسام یا وزنه‌های سنگین
- *اضافه وزن بسیار زیاد
- *باردار بودن
- *سرفه کردن مزمن

انواع هرنی یا فتق

رایج‌ترین انواع فتق شکمی عبارتند از:

- فتق مغبنی (inguinal hernia)
- فتق فمورال (femoral hernia)
- فتق برشی (incisional hernia)
- فتق نافی (umbilical hernia)

فتق‌های شکمی بر اساس محل ضعف دیواره شکم نام‌گذاری می‌شوند. ممکن است نام «فتق هیاتوس» را نیز شنیده باشید. برخلاف فتق‌های بالا، این نوع فتق به دلیل ضعف دیواره شکم نیست و زمانی اتفاق می‌افتد که بخشی از معده به سمت قفسه سینه بالا رود.

تشخیص

اگر پزشک احتمال دهد که بیمار فتق دارد، او را به شکل فیزیکی معاینه می‌کند. ممکن است پزشک از بیمار بخواهد در حین این که محل فتق را فشار می‌دهد، سرفه کند یا بایستد. همچنین ممکن است برای او یک سونوگرافی، توموگرافی کامپیوتری (CT اسکن) یا تصویربرداری تشدید مغناطیسی (MRI) تجویز کند. با این حال این روش‌ها همیشه لازم نیستند.

درمان

جراحی تنها راه برای ترمیم دائمی فتق شکم است. نوع فتق، بزرگی آن و این که آیا علائمی دارد یا نه، مشخص می‌کند که نیاز به جراحی وجود دارد یا نه. پزشک همچنین احتمال ایجاد عوارض بعد از عمل را ارزیابی می‌کند تا برای جراحی تصمیم بگیرد. در صورتی که سن بیمار بالا باشد یا دچار بیماری باشد، ممکن است تا حد امکان از جراحی خودداری شود. فتق ناف در کودکان خردسال معمولاً خودبه‌خود بهبود می‌یابد. اما اگر بسیار بزرگ باشد یا تا زمانی که کودک به سن پنج سالگی برسد از بین نرود، پزشک ممکن است جراحی را توصیه کند.

بیشتر فتق‌ها در بزرگسالان به مرور زمان بزرگ‌تر می‌شوند و بیشتر احتمال دارد که عوارض ایجاد کنند.

جراحی فتق شکمی شامل کشیدن محتویات فتق به داخل شکم و ترمیم عضله ضعیف شده برای جلوگیری از تکرار بیرون‌زدگی آن است. ممکن است این جراحی به روش لاپاراسکوپی انجام شود. این بدان معنی است که این عمل از طریق بریدگی‌های کوچک در قسمت تحتانی شکم انجام شده و شکم باز نمی‌شود.